

19 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2605.

Kl. 58 b 13.

Albert Théophile Gaillard
(Territet, Szwajcaria).

B306,15/06

Prasa do wyrobu pastylek.

Zgłoszono 29 marca 1921 r.

Udzielono 25 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 11 czerwca 1919 r. (Szwajcaria).

W znanych prasach do wyrobu pastylek, w których masa zostaje tłoczona za pomocą tłoków, zdarza się niekiedy, że masa przylepia się do tych ostatnich, wskutek czego otrzymuje się pastylki niecałe; by otrzymać pastylki odpowiednie, należy nieraz stosować środki pomocnicze.

Maszyna, stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku, przykład wykonania której jest przedstawiony na fig. 1, daje od razu czyste i gładkie pastylki, niezależnie od materiału; przytem nie trzeba stosować nadmiernie wysokiego ciśnienia, ani innych środków pomocniczych, które szkodziłyby rozpuszczalności pastylek.

Na fig. 1 litera A oznacza obracającą się oś; D^1 , D^2 , D^3 — trzy okrągłe, osadzone

na osi A, płyty stalowe. Płyty te (fig. 2) mają jednakową liczbę, w równych odstępach na obwodzie koła rozmieszczonych, przeciwległych sobie otworów. Dla większej przejrzystości fig. 1 przedstawia w każdej płycie tylko jeden otwór. W otworach tych podnoszą się i opuszczają walcowate trzpienie P^2 i P^3 , które służą jako tłoki; tłoki te przesuwają się wzdół i w górę za pomocą powierzchni pochyłych P^4 i P^5 oraz sprężyn, dzięki którym tłoki muszą się podnosić lub opadać odpowiednio do kształtu powierzchni pochyłych. Masa znajduje się w zbiorniku R i wychodzi z niego przez wylot G do otworów płyty D^1 , które się napełniają, gdyż w tem miejscu tłok P^3 znajduje się w najniższym punk-

cie skoku i tworzy dno formy. Tłok P^2 znajduje się wówczas dostatecznie wysoko, tak że nie uderza w wylot G leja, gdy płyty się obracają. Gdy tylko jeden z otworów odsunie się od wylotu leja, tłok P^2 opuszcza się nadół i zapobiega temu, by masa, znajdująca się w otworze D^1 , została z niego wypchnięta; tłok P^3 odwrotnie podnosi się do góry i wytłacza w ten sposób pastylkę. Potem tłok P^2 zostaje o tyle przez sprężynę podniesiony, o ile na to pozwala powierzchnia pochyła, a P^3 wypycha z płyty gotową pastylkę. Pastylka zostaje następnie uchwycona przez języczek, który ją zabiera i odrzuca bądź do pudełka, w którym będzie ona zapakowana, bądź też do zbiornika.

Oś można napędzać ręcznie, zarówno jak i od silnika.

Podczas przesuwu w płytach D^1 , D^2 i D^3 , trzpienie P^2 i P^3 obracają się również około swej własnej osi; trzpienie te mają w tym celu zębaty wieniec, który zazębia

się bądź z dzwonem zębatym S , umocowanym na jednym ze słupów maszyny (fig. 2), bądź z pełnem kołem zębatem, umocowanym pośrodku maszyny.

Można trzpienie P lub też ich zakończenia zmieniać, by mieć tłoki o różnych średnicach, dostosowane do różnej wysokości pastylek. W takim razie w płycie D^1 można osadzać naprzemian tuleje, odpowiednie do tłoków.

Trzpienie mogą się obracać około osi bądź stale w jednym kierunku, bądź naprzemian w lewo i w prawo, bądź tylko z przerwami, podczas pewnego okresu ich skoku.

Zastrzeżenie patentowe.

Prasa do wyrobu pastylek, znamienna tem, że tłoki obracają się około swej osi.

Albert Théophile Gaillard.

Zastępca: S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

